

Wie leest er mee?

Antoinette van Dijk

bron

Antoinette van Dijk, *Wie leest er mee?*. Z.n., z.p. ca. 1939

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/dijk098wiel01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

De ijsheiligen.

De elfde, twaalfde en dertiende Mei,
 In het bloeiende, zonnige jaargetij,
 Als de winter reeds is vergeten;
 Dolen beschermgeesten van het ijs,
 Door 't ontluikend lente-paradijs;
 Zij willen van heengaan niet weten.

De eerste, Mamertus, de strenge Heer,
 Zwaait vervaarlijk met zijn staf heen en weer,
 En gebiedt dat de zon moet verdwijnen.
 De hemel is hem te licht en te blauw,
 Alle wolkengordijnen trekt hij dicht,
 Dat geen straaltje erdoor kan schijnen.

De tweede is Pankratius. De Noordenwind,
 Zijn allerbeste en trouwste vrind,
 Gaat hem ter eer duchtig blazen;
 De jonge boompjes lenig en teer,
 Zwiept hij onbedaarlijk heen en weer,
 En koud dringt 't door kieren en mazen.

Als Servatius komt is 't met lente gedaan.
 Die kondigt zichzelf graag met hageljacht aan;
 Laat iedereen rillen en beven.
 En 't mopprige mensdom bibbert en niest;
 'Is dat nu de Meimaand... 'tis of je bevriest;
 Zo'n klimaat, wie kan daar nu in leven!'

O! ijzige zwervers... o! Heilige drie...
 Verdwijnt naar Uw ijspaleizen, en zie,
 Dat de zon U niet gaat bedwingen!
 Lang genoeg hebt gij het land geregeerd...
 Wij hebben om U heel wat warmte ontbeert.
 Wij willen van lente gaan zingen!

De Meikoningin heeft haar intocht gedaan!
 Mamertus, Pankratius, Servatius kunnen gaan!
 't Bewind is aan haar opgedragen.
 Welaan! Zwaai Uw scepter, regeer thans, o, Mei;
 Maak heel de natuur, heel het mensdom weer blij,
 En geef ons weer zon alle dagen.

Vacantie!

Als 't zomer is, als 't vakantie is,
En ik mocht zelf eens kiezen,
Ja, dan weet ik wel wat ik zou doen,
Ik zou geen tijd verliezen.
Eerst een fietstocht door heel Nederland,
Dan een weekje fijn naar de zee en 't strand,
En dan... en dan... en dan...
Er is zoveel prettigs, man!

Als 't zomer is, als 't vakantie is,
Dan weg met alle boeken!
Ja, dan weet ik wel wat ik zou doen,
Ik zou niets als pretjes zoeken.
Met een tent kamperen op de hei,
Met m'n vrienden van de club er bij!
En dan... en dan... en dan...
Er is zoveel prettigs, man!

Als 't zomer is, als 't vakantie is,
Met m'n cano zou ik 't wagen!
'k Heb 'm zelf gemaakt, en hij is patent,
Voor 'n tocht van een paar dagen!
En dan plons, het water in vooruit...
En dan liggen in de zon languit...
En dan... en dan... en dan...
Er is zoveel prettigs, man!

Als 't zomer is, als 't vakantie is,
Dan ging ik uit logeren,
Bij mijn Oom op 't land, op de boerderij,
Daar ging ik 't boeren leren.
Bij de koeien op de wei, hoezee!
Of ik reed fijn op de hooikar mee!
En dan... en dan... en dan...
Er is zoveel prettigs, man!

Moeder, zoon en de trekhond.

Moeder, kijk 's die hond voor die wagen,
 Wat hangt zijn tong uit z'n bek!
 O, wat hijgt-ie, dat arme dier,
 Heeft-ie dorst of trek?

Dorst heeft-ie, haal wat water, vent,
 Je weet, 't is zo naar, als je dorstig bent.

Moeder, kijk 's, die hond z'n ogen,
 Die staan zo angstig, wat naar;
 Zou-ie bang zijn voor de mensen,
 Hij kijkt zo schuw en zo raar.

Getrapt werd-ie door de mensen, m'n kind,
 ziet in jou 'n vijand, inplaats van 'n vriend.

Moeder, wat staat-ie slap op z'n poten,
 Kijk, hij kan niet eens zitten gaan...
 Z'n tuig knelt en de riemen snoeren,
 Waarom wordt het niet afgedaan?

Hij wacht al jaren mijn kleine man,
Of niemand zijn kweltuig af doen kan!

Moeder, zullen wij samen proberen,
Om hem te bevrijden, toe...
Dan hoeft hij niet voor een kar te lopen,
Zullen wij voor hem zorgen, Moe?

Goed m'n jongen, nog maar een korte tijd,
Dan hebben wij hem uit zijn lijden bevrijd.

Moeder, kijk 's hij likt m'n handen,
Zou-ie ons hebben verstaan?
zijn staart kwispelt vrolijk, kijk 's Moeder,
Hij zou graag met ons mee willen gaan...

Wat is-ie blij.... Geduld arm beest.
Jij bent de langste tijd trekhond geweest!

Lentepret!

Tien jonge berkjes op een rijtje,
Een rukwind... en ze bewegen een tijdje...
Joep... eerst naar de ene kant...
Joep dan naar de andre kant...
De katjes schudden bengelend mee,
O, wat een heerlijk windje... hoezee!
Ze schudden van 't lachen alle tien...
Zo'n lentepret heb je nog nooit gezien!

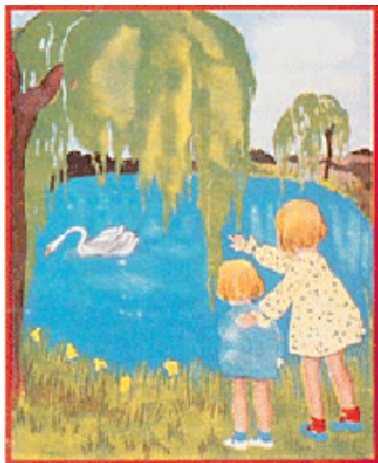

De zwaan.

Op de spiegelgladde vijver
Glijdt de zwaan.
Hoe geruisloos en hoe statig
In zijn gaan!
Sierlijk buigt de slanke hals hij
Neigt de kop.
Uit de waterspiegel duikt
Zijn beelt'nis op.
Zijn veren zil'vrig glanzen,
In der zonne schijn...
Zoudt ge uit Sprookjeslanden, zwaan,
Een bode zijn?
Die ons brengt gedachten, zuiver,
Rein en licht?

Zachtjes voorwaarts-deinend drijft
De zwaan uit 't gezicht.

Het tompoesje.

'k Heb zo'n mooi tompoesje gekregen!
Nu mag ik lopen in de regen,
Nu wordt ik nooit meer nat,
Zo'n parapluutje is een schat.

En al regent het met tuiten,
Ik mag heerlijk wand'len buiten,
En al regent het dat 't giet...
Ik blijf droog en voel het niet!

De kerkmuis.

Waar woon je, kleine bruine muis?
'In het topje van een heel hoog huis.'
Toon mij het huis eens waar je woont.
'In de torenspits, waar de kerkklok troont.'
Wat doe je in die toren muisje klein?
'Daar zorg ik voor zes lieve kindertjes mijn.'
En vindt je daarboven dan voedsel voor?
'Daar is altijd wel iets te knabb'len hoor!
Wie wees je dat hoekje in de toren zeg?
'Een vleermuis, die wist hier goed de weg.'
Als 't kerkorgel speelt, zeg luister je dan?
'Ja, maar als 't klinkt, als onweer, dan beef ik ervan.'
Als 't zacht speelt en 't koor zingt, is dat niet prachtig?
'Ja, dan kruip ik in mijn hoekje en luister aandachtig.'
Zeg, zou jij willen zingen in dat grote huis?
'Ja, graag! Maar wat geeft dat, ik ben maar een muis!'

De zingende bloem.

Uit een zaadje geboren,
Lag ik klein en verloren,
In de donkere aarde te luis'tren.
Tot 'k mijn naam hoorde noemen:
'Bloei, ontwaak nu, o, bloemen,
Hoorde ik zachtjes de voorjaarswind fluist'ren.

'k Sproot omhoog, wat een vreugde,
Hoe die dag mij nog heugde,
Na het duister, werd 't licht mij gegeven,
'k Hief mijn kelkje naar boven,
'k Kon de waarheid nu geloven,
Waar zon is en licht is leven.

